

Sygn. akt I CZ 113/07

POSTANOWIENIE

Dnia 10 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Antoni Górski (przewodniczący)

SSN Iwona Koper

SSA Michał Kłos (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa Grupy K. S.A.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Prezesa Głównego

Urzędu Miar

o ochronę dóbr osobistych i odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 października 2007 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 22 maja 2007 r., sygn. akt [...],

**odrzuca zażalenie i zasądza od powoda na rzecz pozwanego
kwotę 3.600,00 (trzy tysiące sześćset złotych) z tytułu zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 maja 2007 r., Sąd Apelacyjny oddalił wniosek powoda o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji oraz odrzucił apelację powoda od wyroku tegoż Sądu z dnia 11 lipca 2006 r.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że zarządzeniem z dnia 29 stycznia 2007 r. powód został wezwany do uzupełnienia braków formalnych apelacji przez złożenie oryginału lub urzędowo poświadczonego odpisu z Krajowego Rejestru Sądowego, celem wykazania umocowania A.K. do jednoosobowego reprezentowania powoda - w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Zarządzenie to doręczone zostało powodowi w sposób, o jakim mowa w art. 139 k.p.c., z dniem 20 lutego 2007 r. Powód złożył wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji. W uzasadnieniu wniosku powód powołał się na konieczność odbycia podróży służbowej.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd Apelacyjny uznał, że nie odebranie przesyłki sądowej w terminie, spowodowane wyjazdem służbowym, nie jest okolicznością nie zawinioną w rozumieniu przepisu art. 168 § 1 k.p.c. Prowadząc działalność gospodarczą powód powinien tak zorganizować funkcjonowanie biura, aby zapewnić jego sprawną obsługę. W tej sytuacji, wobec oddalenia wniosku o przywrócenie terminu, apelacja podlegała odrzuceniu stosownie do art. 373 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie powód wniósł o jego uchylenie i przywrócenie mu terminu do uzupełnienia braków formalnych apelacji.

W uzasadnieniu powód podniósł, że - na skutek niefortunnego zbiegu okoliczności - obie osoby uprawnione do odbioru korespondencji w biurze przebywały poza siedzibą spółki. Prezes Zarządu powodowej spółki pozostawał w kontakcie z sekretariatem sądowym i niezwłocznie po uzyskaniu informacji o żądaniu odpisu z KRS odpis ten został wysłany.

Pozwany Skarb Państwa wniósł o odrzucenie zażalenia, ewentualnie o jego oddalenie i zasądzenie na jego rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu w postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wypada zgodzić się z twierdzeniami, zawartymi w odpowiedzi na zażalenie, że podlega ono odrzuceniu.

Do niniejszej sprawy znajduje zastosowanie przepis art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) a to ze względu na treść art. 149 ust. 1 tejże ustawy. Wyrok Sądu pierwszej instancji w tej sprawie zapadł bowiem w dniu 11 lipca 2006 r. Ustawa weszła w życie z dniem 2 marca 2006 r. (art. 151). Zakończenie postępowania w danej instancji - w rozumieniu przepisu art. 149 ust. 1 u.k.s.c. następuje z chwilą wydania orzeczenia kończącego postępowanie w tej instancji - uchwała SN z dnia 24 stycznia 2007 r., III CZP 124 / 06, LEX nr 209065. Zatem od daty wydania wyroku zastosowanie znajdują przepisy tej ustawy w tym art. 14 ust. 2.

Zgodnie z treścią przepisu art. 14 ust. 2 powołanej wyżej ustawy, opłatę podstawową pobiera się także od podlegających opłacie pism, wnoszonych przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych przez sąd, chyba że ustawa stanowi inaczej. Opłata podstawowa określona w art. 14 ust. 3 jest opłatą w wysokości stałej w rozumieniu przepisu art. 130² § 3 k.p.c. tak uchwała SN z dnia 21 listopada 2006 r. III CZP 109/06, LEX nr 197685, postanowienie z dnia 9 maja 2007 r., II CZ 26/07, niepubl., z dnia 9 października 2006 r., I CZ 83 /06, z dnia 30 maja 2006 r., I CZ 23/06 niepubl.

Powód został zwolniony od kosztów sądowych częściowo, a mianowicie od wpisu sądowego w kwocie powyżej 5.000 zł. W pozostałej części jego wniosek został oddalony. Unormowanie zawarte w art. 14 ust. 3 powołanej wyżej ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych dotyczy jednak również osoby częściowo zwolnionej od kosztów sądowych, które to zwolnienie polegało na zwolnieniu od uiszczenia opłaty od pisma podlegającego opłacie - uchwała SN z dnia 7 lutego 2007 r., III CZP 154/06, LEX Nr 212449.

Wyżej powołany przepis został uchylony art. 1 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 21, poz. 123) z dniem 9 marca 2007 r. Niniejsze zażalenie wniesione zostało natomiast w dniu 25 lipca 2007 r. nie mniej jednak - zgodnie z art. 2 tejże ustawy - do spraw wszczętych przed dniem jej wejścia w życie znajduje nadal zastosowanie. Oznacza to, że w odniesieniu do niego norma wyrażona art. 14 ust. 2 powołanej wyżej ustawy nadal obowiązuje. Biorąc pod uwagę, że przedmiotowe zażalenie podlegające opłacie w wysokości stałej, nie zostało należycie opłacone, a wniesione zostało przez radcę prawnego, podlega odrzuceniu.

Z powyższych względów Sąd Najwyższy na podstawie przepisu art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 130² § 3 k.p.c. postanowił, jak w sentencji. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 w zw. z art. 397 § 2 i 398²¹ k.p.c., zaś o ich wysokości na podstawie przepisu § 13 ust. 2 pkt. 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy pranej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.).